

42000A0922(01)

L 239/13

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

22.9.2000

UKŁAD**między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach**

RZĄDY KRÓLESTWA BELGII, REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMEC, REPUBLIKI FRANCUSKIEJ, WIELKIEGO KSIĘSTWA LUKSEMBURGA I KRÓLESTWA NIDERLANDÓW,

Zwane dalej „Stronami”,

ŚWIADOME, że coraz ściślejszy związek narodów Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich powinien znaleźć odzwierciedlenie w swobodzie przekraczania granic wewnętrznych dla wszystkich obywateli Państw Członkowskich oraz w swobodnym przepływie towarów i usług,

PRAGNĄC wzmocnić solidarność między swoimi narodami usuwając przeszkody w swobodnym ruchu na wspólnych granicach między Państwami Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec i Republiką Francuską,

UWZGLĘDNIAJĄC postęp osiągnięty w ramach Wspólnot Europejskich w związku z zapewnianiem swobodnego przepływu osób, towarów i usług,

ZACHĘCONE decyzją o zniesieniu kontroli przepływu obywateli Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich na wspólnych granicach i ułatwienia przepływu towarów i usług przez te granice,

ZWAŻYWSZY, że stosowanie niniejszego Układu może wymagać przyjęcia środków legislacyjnych, które będą musiały być przedłożone parlamentom Państw – Sygnatariuszy zgodnie z ich konstytucjami,

UWZGLĘDNIAJĄC deklarację Rady Europejskiej z Fontainebleau z dnia 25 i 26 czerwca 1984 roku w sprawie zniesienia formalności celnych i policyjnych dla osób i towarów przekraczających granice wewnątrzspółnotowe,

UWZGLĘDNIAJĄC układ zawarty w Saarbrücken dnia 13 lipca 1984 roku między Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską,

UWZGLĘDNIAJĄC wnioski przyjęte dnia 31 maja 1984 roku na spotkaniu Ministrów Transportu Państw Beneluksu i Republiki Federalnej Niemiec w Neustadt an der Aisch,

UWZGLĘDNIAJĄC memorandum Rządów Unii Gospodarczej Beneluksu z dnia 12 grudnia 1984 roku przekazane Rządom Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I**ŚRODKI KRÓTKOTERMINOWE***Artykuł 1*

W momencie wejścia w życie niniejszego układu i do czasu całkowitego zniesienia kontroli, formalności przewidziane dla obywateli Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich na wspólnych granicach między Państwami Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej, są przeprowadzane zgodnie z warunkami ustanowionymi poniżej.

Artykuł 2

W odniesieniu do przepływu osób, od dnia 15 czerwca 1985 roku policja oraz organy celne przeprowadzają zwykłą kontrolę wzrokową prywatnych pojazdów przekraczających wspólną granicę ze zmniejszoną prędkością, bez ich zatrzymywania.

Dopuszczalne są jednakże bardziej szczegółowe kontrole dokonywane na miejscu. Kontrole są przeprowadzane w miarę możliwości poza pasem ruchu, tak by nie utrudniać ruchu innych pojazdów przekraczających granicę.

Artykuł 3

W celu ułatwienia przeprowadzania kontroli wzrokowej obywatele Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, chcący przekroczyć wspólną granicę w pojeździe silnikowym, mogą przytwierdzić do przedniej szyby zieloną tarczę o średnicy co najmniej ośmiu centymetrów. Wskazuje ona, że pasażerowie pojazdu przekraczają granicę zgodnie z zasadami kontroli granicznej, przewożą towary dozwolone w ramach zwolnień celnych oraz zastosowali się do przepisów o wymianie walut.

Artykuł 4

Strony starają się skrócić do minimum czas kontroli na wspólnych granicach w odniesieniu do zarobkowego przewozu drogowego pasażerów.

Strony wypracowują rozwiązania umożliwiające im zniesienie do dnia 1 stycznia 1986 roku regularnych kontroli na wspólnych granicach pasażerskich list przewozowych i licencji na zarobkowy przewóz drogowy pasażerów.

Artykuł 5

Do dnia 1 stycznia 1986 roku zamiast sąsiednich krajowych punktów kontroli granicznej ustanowione zostają wspólne kontrole, o ile takie nie zostały już ustanowione i o ile pozwalają na to warunki fizyczne. Rozważone zostają możliwości wprowadzenia wspólnych kontroli na innych przejściach granicznych, biorąc pod uwagę warunki lokalne.

Artykuł 6

Bez uszczerbku dla stosowania między Stronami uzgodnień korzystniejszych, Strony podejmują środki niezbędne dla ułatwienia przepływu obywateli Państw Członkowskich zamieszkałych na przygranicznych obszarach administracyjnych, mając na względzie umożliwienie im przekraczania granicy w miejscach poza ustalonymi przejściami granicznymi oraz niezależnie od czasu pracy przejść granicznych.

Zainteresowane osoby mogą korzystać z powyższych ułatwień pod warunkiem, że przewożą towary dozwolone w ramach zwolnień celnych i zastosowały się do przepisów o wymianie walut.

Artykuł 7

Strony dążą do zbliżenia polityki wizowej, w jak najkrótszym terminie, w celu uniknięcia niekorzystnych konsekwencji w odniesieniu do kwestii imigracji i bezpieczeństwa mogących być następstwem złagodzenia kontroli na wspólnych granicach. Strony, o ile to możliwe, podejmują do dnia 1 stycznia 1986 roku niezbędne kroki w celu stosowania własnych procedur

wydawania wiz i wjazdu na swoje terytorium, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony całości terytorium pięciu państw przed nielegalną imigracją oraz innymi działaniami mogącymi zagrozić bezpieczeństwu.

Artykuł 8

W związku z osłabieniem kontroli na wspólnych granicach i biorąc pod uwagę występowanie zasadniczych różnic w ustawodawstwach Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej, Strony podejmują zdecydowane kroki mające na celu walkę z nielegalnym handlem narkotykami na swoich terytoriach oraz skoordynowanie wspólnych działań w tym zakresie.

Artykuł 9

Strony wzmacniają współpracę między organami celnymi i policyjnymi w zakresie zwalczania przestępczości, w szczególności nielegalnego handlu środkami odurzającymi i bronią, nielegalnego wjazdu i pobytu osób, nadużyć celnych i podatkowych oraz przemytu. W tym celu, zgodnie z krajowymi przepisami, Strony dążą do poprawy wymiany informacji i jej wzmocnienia w przypadku, gdy może być ona przydatna dla innych Stron w zwalczaniu przestępczości.

W ramach przepisów krajowych Strony wzmocnią wzajemną pomoc w zwalczaniu niedozwolonego przepływu kapitału.

Artykuł 10

W celu zapewnienia współpracy przewidzianej w artykułach 6–9, w regularnych odstępach czasu odbywają się spotkania właściwych organów Stron.

Artykuł 11

Od dnia 1 lipca 1985 roku strony w transgranicznym przewozie drogowym rzeczy znoszą systematyczne przeprowadzanie następujących czynności kontrolnych na wspólnych granicach:

- kontrola czasu prowadzenia pojazdu oraz odpoczynku [(rozporządzenie Rady (EWG) nr 543/69 z dnia 25 marca 1969 roku w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do przewozu drogowego oraz AETR)],
- kontrola ciężaru i rozmiarów pojazdów użytkowych; niniejszy przepis nie stanowi przeszkody dla wprowadzenia automatycznych systemów ważących na miejscu,
- kontrola stanu technicznego pojazdów.

Równocześnie podjęte zostają środki mające na celu uniknięcie powtórnych kontroli na terytorium Stron.

Artykuł 12

Od dnia 1 lipca 1985 roku kontrole dokumentów określających czynności w zakresie transportu, które nie są wykonywane w oparciu o licencję lub kontyngent na mocy przepisów wspólnotowych lub dwustronnych, zostają zastąpione na wspólnych granicach przez rutynowe kontrole na miejscu. Pojazdy wykonujące usługi transportowe w ramach powyższych uzgodnień zostaną wyposażone przy przekraczaniu granicy w specjalny znak graficzny.

Właściwe organy Stron wspólnie ustalą powyższy znak graficzny.

Artykuł 13

Strony dążą do zharmonizowania do dnia 1 stycznia 1986 roku systemów licencjonowania komercyjnego transportu drogowego w odniesieniu do ruchu granicznego w celu uproszczenia, ułatwienia i, o ile to możliwe, zastąpienia pozwoleń na określoną trasę pozwoleńmi okresowymi. Strony stosują kontrolę wzrokową pojazdów przekraczających wspólną granicę.

Procedury mające na celu zastąpienie pozwoleń na określoną trasę pozwoleńmi okresowymi zostają ustalone na mocy porozumień dwustronnych, biorąc pod uwagę wymogi drogowego transportu rzeczy obowiązujące w zainteresowanych państwach.

Artykuł 14

Strony szukają rozwiązań mających na celu skrócenie czasu oczekiwania na wspólnych granicach w związku z wypełnianiem formalności granicznych w odniesieniu do transportu kolejowego.

Artykuł 15

Strony zlecają odpowiednim spółkom kolejowym w swych Państwach:

- przyjęcie procedur technicznych w celu zminimalizowania czasu postoju na wspólnych granicach,
- podjęcie energicznych działań mających na celu zastosowanie do niektórych typów przewozów kolejowych określonych przez spółki kolejowe specjalnego systemu przewozowego, według którego wspólne granice mogą być przekraczane szybko, bez znaczących przystanków (pociągi towarowe z ograniczonym czasem postoju na granicy).

Artykuł 16

Strony harmonizują daty i czas pracy punktów celnych żeglugi śródlądowej na wspólnych granicach.

TYTUŁ II

ŚRODKI DŁUGOTERMINOWE

Artykuł 17

W odniesieniu do przepływu osób Strony zmagają się do zniesienia kontroli na wspólnych granicach i przesunięcia ich na granice zewnętrzne. W tym celu Strony dążą w pierwszej kolejności do harmonizacji, tam gdzie to konieczne, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących zakazów i ograniczeń, na mocy których przeprowadzane są kontrole, oraz podejmują dodatkowe środki w celu ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego i zapobiegania nielegalnej imigracji obywateli Państw, które nie są członkami Wspólnot Europejskich.

Artykuł 18

Strony omawiają w szczególności następujące kwestie, biorąc pod uwagę wyniki, jakie przyniosło przyjęcie środków krótkoterminowych:

- a) sporządzanie uzgodnień dotyczących współpracy policji w sprawie zapobiegania przestępczości i prowadzenia śledztw;
- b) sprawdzanie trudności, jakie mogą wystąpić przy stosowaniu porozumień w sprawie międzynarodowej pomocy sądowej i ekstradycji, w celu ustalenia najbardziej odpowiednich rozwiązań dla poprawy współpracy między Stronami w tych dziedzinach;
- c) poszukiwanie środków mających na celu wspólne zwalczanie przestępczości, między innymi przez rozważenie wprowadzenia prawa kontynuacji pościgu dla funkcjonariuszy policji, biorąc pod uwagę istniejące środki komunikacji i międzynarodowej pomocy sądowej.

Artykuł 19

Strony podejmują działania zmierzające do harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących w szczególności:

- środków odurzających,
- broni i materiałów wybuchowych,
- meldowania podróży w hotelach.

Artykuł 20

Strony dążą do harmonizacji polityk wizowych i warunków wjazdu na ich terytorium. Na ile to będzie niezbędne, przygotowują

także działania harmonizujące postanowienia określające niektóre aspekty prawne postanowień dotyczących cudzoziemców w odniesieniu do obywateli Państw, które nie są członkami Wspólnot Europejskich.

Artykuł 21

Strony podejmują wspólne inicjatywy w ramach Wspólnot Europejskich:

- a) w celu osiągnięcia wzrostu ulg celnych dla podróżnych;
- b) w odniesieniu do zgody Wspólnoty na zniesienie istniejących ograniczeń na przywóz do Państw Członkowskich towarów, których posiadanie nie jest zakazane ich obywatelom.

Strony podejmują inicjatywy w ramach Wspólnot Europejskich w celu zapewnienia, że podatek VAT nałożony na turystyczne usługi transportowe we Wspólnotach Europejskich jest pobierany w kraju wyjazdu w oparciu o jednolite zasady.

Artykuł 22

Strony dążą, aby w stosunkach dwustronnych i w ramach Wspólnot Europejskich:

- zwiększyć ulgi celne na limit paliwa, tak by był on zgodny z normalną objętością zbiornika paliwa autobusu lub autokaru (600 litrów),
- ujednoczyć stawki podatkowe na olej napędowy oraz zwiększyć ulgi celne przyznawane na normalnej objętości zbiornik paliwa ciężarówek.

Artykuł 23

W zakresie transportu towarów Strony dążą do skrócenia czasu oczekiwania i zmniejszenia liczby postojów na sąsiednich krajowych punktach kontroli granicznej.

Artykuł 24

W odniesieniu do przepływu towarów Strony starają się podjąć środki w celu przeniesienia punktów kontroli umiejscowionych na wspólnych granicach na granice zewnętrzne lub na ich wewnętrzne terytorium.

W tym celu podejmują, tam gdzie to konieczne, wspólne inicjatywy w stosunkach dwustronnych oraz w ramach Wspólnot Europejskich dążąc do harmonizacji przepisów stanowiących podstawę kontroli towarów na wspólnych granicach. Strony zapewnią, że środki powyższe nie będą naruszać regulacji odnoszących się do koniecznej ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i roślin.

Artykuł 25

Strony rozwijają współpracę zmierzającą do ułatwienia odprawy celnej towarów przekraczających wspólną granicę przez systematyczną, automatyczną wymianę niezbędnych danych zebranych w jednym dokumencie.

Artykuł 26

Strony badają możliwość harmonizacji podatków pośrednich (podatku VAT i podatku akcyzowego) w ramach Wspólnot Europejskich. W tym celu wspierają inicjatywy podjęte przez Wspólnotę Europejską.

Artykuł 27

Strony badają, czy na zasadach wzajemności, zgodnie z prawem wspólnotowym, ulgi celne przyznane na wspólnych granicach mieszkańcom stref przygranicznych, mogą zostać zniesione.

Artykuł 28

Przed zawarciem jakiegokolwiek porozumienia dwu- lub wielostronnego o podobnej treści do niniejszego, z Państwem, które nie jest stroną niniejszej umowy, Strony odbywają wzajemne konsultacje.

Artykuł 29

Niniejszy układ stosuje się do Berlina, chyba że w terminie trzech miesięcy od jego wejścia w życie zostanie złożony sprzeciw przez Rząd Republiki Federalnej Niemiec, Rządy Państw Unii Gospodarczej Beneluksu lub Republiki Francuskiej.

Artykuł 30

Środki określone w niniejszym układzie, które nie podlegają stosowaniu z chwilą jego wejścia w życie, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 1986 roku w odniesieniu do środków przewidzianych w tytule I i, jeśli to możliwe, od dnia 1 stycznia 1990 roku w odniesieniu do środków przewidzianych w tytule II, chyba że układ przewiduje inne terminy.

Artykuł 31

Niniejszy układ stosuje się z zastrzeżeniem postanowień artykułów 5, 6, oraz 8–16 układu zawartego w Saarbrücken dnia 13 lipca 1984 roku między Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską.

Artykuł 32

Niniejszy układ zostaje podpisany bez zastrzeżenia ratyfikacji albo zatwierdzenia, bądź z zastrzeżeniem ratyfikacji albo zatwierdzenia, po którym nastąpi ratyfikacja lub zatwierdzenie.

Niniejszy układ stosuje się tymczasowo od dnia następującego po jego podpisaniu.

Niniejszy układ wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty przekazania ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub ostatniego zatwierdzenia.

Artykuł 33

Depozytariuszem niniejszego układu jest Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga, który przekaze jego uwierzytelnione kopie Rządom pozostałych Państw – Sygnatariuszy.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

En foi de quoi, les représentants des Gouvernements dûment habilités à cet effet ont signé le présent accord.

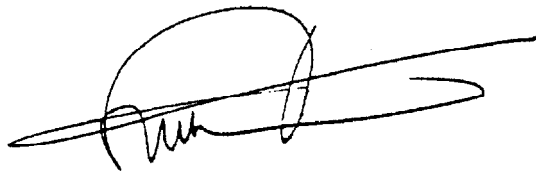
Ten blijke waarvan de daartoe naar behoren gemachtigde vertegenwoordigers van de Regeringen dit Akkoord hebben ondertekend.

Geschehen zu Schengen (Großherzogtum Luxemburg) am vierzehnten Juni neunzehnhundertfünfundachtzig, in deutscher, französischer und niederländischer Sprache abgefaßt, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Fait à Schengen (Grand-Duché de Luxembourg), le quatorze juin mil neuf cent quatre-vingt-cinq, les textes du présent accord en langues allemande, française et néerlandaise, faisant également foi.

Gedaan te Schengen (Groothertogdom Luxemburg), de veertiende juni negentienhonderdvijfentachtig, zijnde te teksten van dit Akkoord in de Duitse, de Franse en de Nederlandse taal gelijkelijk authentiek.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België

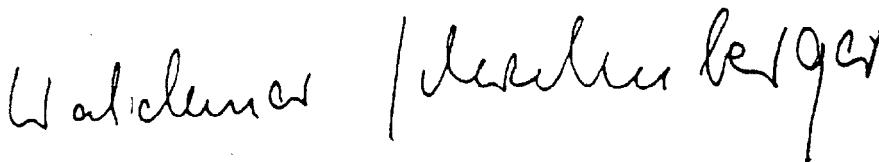

P. DE KEERSMAEKER

Secrétaire d'État aux Affaires européennes

Staatssecretaris voor Europese Zaken

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Prof. Dr. W. SCHRECKENBERGER

Staatssekretär im Bundeskanzleramt

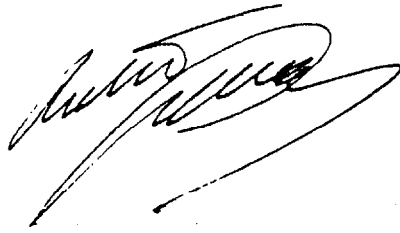
Pour le Gouvernement de la République française

C. LALUMIÈRE

Secrétaire d'État aux Affaires européennes

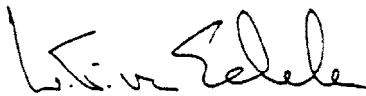
Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

R. GOEBBELS

Secrétaire d'État aux Affaires étrangères

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

W. F. van EEKELEN

Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken
